

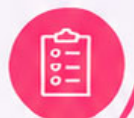
با ایران توشه
یک قدم جلوتر
باش!

ایران توشه
توشه ای برای موفقیت

ایران توشه، مرجع دانلود فایل های کمک آموزشی دانش آموزان و کنکوری ها

دانلود رایگان آزمون های آزمایشی
قلمچی، خیلی سبز، گاج و ...

دانلود رایگان گام به گام تمامی دروس

دانلود رایگان نمونه سوالات امتحانی
(نوبت اول و دوم) و امتحانات نهایی

دانلود رایگان جزوه های کمک آموزشی
و شب امتحانی

همه چیز
برای موفقیت
تو!

Google

دانلود گام به گام دوازدهم تجربی ایران توشه

دانلود گام به گام دوازدهم تجربی ایران توشه

کافیست هر فایلی که نیاز دارید
را در گوگل به این صورت جستجو کنید:

فایل مورد نیاز + ایران توشه

مثال:

دانلود گام به گام دوازدهم تجربی ایران توشه

irantooshe.ir

t.me/irantooshe

گام به گام نقشه‌کشی فنی رایانه‌ای پایه دهم پودمان سوم

عنوان فصل: ترسیم سه‌نما و حجم

از صفحه‌ی ۸۱ تا صفحه‌ی ۱۴۰ کتاب

در این فایل پاسخ فعالیت‌ها، کارهای کلاسی، تمرین‌ها و پرسش‌های فصل ترسیم سه‌نما و حجم آمده است. مباحث فصل: تصاویر سه‌بعدی، نماگیری از اجسام، قرارگیری جسم در فرجه و جهت دید نمای اصلی، نماخوانی از روی تصاویر سه‌بعدی، سطوح شیب‌دار، نمایش استوانه و سوراخ‌های استوانه‌ای در سه‌نما، تصاویر مجسم، کاوالیر، ایزومتریک

تهیه‌شده در ایران توشه، توشه‌ای برای موفقیت

irantooshe.ir

فهرست پرسش‌ها

۱	صفحه ۸۱ - آیا تا به حال پی برده‌اید - نیاز به نماگیری و سه نما	۶
۲	صفحه ۸۴ - فعالیت کارگاهی - نمای روبه‌روی هواپیمای جنگنده	۶
۳	صفحه ۸۴ - فعالیت کارگاهی - انتخاب نمای روبه‌روی قطعه صنعتی	۷
۴	صفحه ۸۵ - فعالیت کارگاهی - سه‌نمای مناسب و نامناسب	۷
۵	صفحه ۸۵ - فعالیت کارگاهی - بهترین وضعیت حجم در مقابل ناظر	۷
۶	صفحه ۸۸ - فعالیت کارگاهی - رنگ‌آمیزی و شمارش صفحه‌های دیده‌شده	۸
۷	صفحه ۸۹ - فعالیت کارگاهی - تکمیل سه‌نما با خط ۴۵ درجه	۸
۸	صفحه ۹۱ - فعالیت گروهی - خلاصه‌ی ۸ مرحله‌ی ترسیم سه‌نما	۹
۹	صفحه ۹۳ - فعالیت کارگاهی - پیدا کردن سه‌نما از روی مدل (شکل ۲۵)	۹
۱۰	صفحه ۹۴ - فعالیت کارگاهی - پیدا کردن نماهای هر حجم (شکل ۲۶)	۹
۱۱	صفحه ۹۵ - فعالیت کارگاهی - تکمیل سه‌نمای ناقص (شکل‌های ۲۷ تا ۳۲)	۱۰

۱۰		صفحه ۰۹۷ تمرین — تمرین‌های 76 تا 85	۱۲
۱۱		صفحه ۰۹۸ فعالیت کارگاهی — تمرین‌های 86 تا 88 (شکل‌های 33 تا 35)	۱۳
۱۲		صفحه ۰۹۹ بسازید — ساخت حجم‌ها با مواد اولیه	۱۴
۱۲		صفحه ۱۰۰ کنجکاوی — سه‌نمای حجم دارای سطح شیب‌دار	۱۵
۱۲		صفحه ۱۰۱ فعالیت کارگاهی — سه‌نمای حجم‌های شیب‌دار (شکل 47)	۱۶
۱۳		صفحه ۱۰۲ فعالیت کارگاهی — پیدا کردن سه‌نمای حجم‌ها (شکل 48)	۱۷
۱۳		صفحه ۱۰۳ فعالیت کارگاهی — تکمیل سه‌نمای ناقص سطوح شیب‌دار (شکل‌های 49 تا 54)	۱۸
۱۴		صفحه ۱۰۵ تمرین — تمرین‌های 89 تا 100	۱۹
۱۴		صفحه ۱۰۶ تمرین — تمرین‌های 101 تا 114	۲۰
۱۴		صفحه ۱۱۰ فعالیت کارگاهی — سه‌نمای حجم‌های استوانه‌ای (شکل 63)	۲۱
۱۵		صفحه ۱۱۱ فعالیت کارگاهی — پیدا کردن نماهای حجم‌های استوانه‌ای (شکل 64)	۲۲
۱۵		صفحه ۱۱۲ فعالیت کارگاهی — تکمیل سه‌نمای ناقص (شکل‌های 65 و 66)	۲۳
۱۵		صفحه ۱۱۲ تمرین — تمرین‌های 115 و 116	۲۴

۲۵	صفحه ۱۱۳ · فعالیت — انتقال حجم کاوالیر به دفتر شطرنجی	۱۶
۲۶	صفحه ۱۱۷ · فعالیت کارگاهی — تکمیل حجم ناقص (شکل های 75 تا 78)	۱۶
۲۷	صفحه ۱۱۸ · فعالیت کارگاهی — تکمیل حجم از روی سه نما (شکل های 79 تا 86)	۱۶
۲۸	صفحه ۱۲۰ · تمرین — تمرین های 117 تا 128	۱۷
۲۹	صفحه ۱۲۱ · تمرین — تمرین های 129 تا 140	۱۷
۳۰	صفحه ۱۲۴ · فعالیت کارگاهی — تکمیل تصویر ناقص (شکل های 95 تا 100)	۱۷
۳۱	صفحه ۱۲۷ · فعالیت کارگاهی — تکمیل حجم ناقص (شکل های 103 تا 106)	۱۸
۳۲	صفحه ۱۲۸ · فعالیت کارگاهی — تکمیل سه نمای ناقص از روی ایزومتریک (شکل های 107 تا 114)	۱۸
۳۳	صفحه ۱۳۰ · فعالیت کارگاهی — تبدیل کاوالیر به ایزومتریک (شکل های 115 تا 120)	۱۸
۳۴	صفحه ۱۳۲ · فعالیت کارگاهی — تبدیل ایزومتریک به کاوالیر (شکل های 121 تا 126)	۱۹
۳۵	صفحه ۱۳۴ · فعالیت کارگاهی — رسم ایزومتریک از روی سه نما (شکل های 127 تا 132)	۱۹
۳۶	صفحه ۱۳۶ · تمرین — تمرین های 141 تا 143 برای موفقیت	۱۹
۳۷	صفحه ۱۳۶ · تمرین — تمرین های 144 تا 150	۲۰

چرا یک تصویر یا عکس سه بعدی از قطعه، تمام خواسته‌های ما را برآورده نمی‌کند؟
با یک دوربین عکاسی از یک قطعه، در چند جهت می‌توان عکس گرفت؟
نقشه‌ی یک جسم کوچک مانند حافظه‌ی تلفن همراه چگونه ترسیم می‌شود؟
نقشه‌ی قطعات یک رایانه چگونه ترسیم و سپس ساخته می‌شود؟

۱. زیرا تصویر سه بعدی همه‌ی جزئیات قطعه را نشان نمی‌دهد؛ قسمت‌های پشت و داخل جسم، شیرها، سوراخ‌ها، اندازه‌ها و ابعاد دقیق و ویژگی‌های لازم برای ساخت و مونتاژ در آن دیده نمی‌شود. برای نمایش این اطلاعات باید از جسم نمایی کرد.
۲. از هر قطعه می‌توان از بی‌نهایت جهت عکس گرفت؛ ولی در نقشه‌کشی فنی فقط از جهت‌های استاندارد، یعنی عمود بر صفحه‌های اصلی تصویر، نمایی می‌شود (حداکثر شش نما: روبه‌رو، بالا، چپ، راست، پشت و پایین) و معمولاً سه نمای روبه‌رو، بالا و جانبی کافی است.
۳. جسم کوچک را در فضای فرجه قرار می‌دهیم، از سه جهت عمود به آن نگاه می‌کنیم و نماهای روبه‌رو، بالا و جانبی را با رعایت استاندارد و اندازه‌گذاری و در صورت لزوم با مقیاس بزرگ‌نمایی رسم می‌کنیم.
۴. هر قطعه جداگانه با استفاده از قواعد ترسیم سه نما در نرم‌افزارهای نقشه‌کشی رایانه‌ای رسم و اندازه‌گذاری می‌شود. سپس نقشه‌ها در اختیار سازنده قرار می‌گیرد و قطعات بر اساس آن‌ها ساخته می‌شوند.

به نظر شما کدام شکل به عنوان تصویر روبرو برای هواپیماي جنگنده بهتر است؟ چرا؟
دو تصویر دیگر این هواپیما را چه می‌نامید؟

۱. تصویری بهترین نمای روبه‌رو است که بیشترین ویژگی‌ها و جزئیات هواپیما (شکل بدنه، کابین خلبان، بال‌ها، دم و ...) را نشان دهد. برای هواپیما این نما، نمایی است که هواپیما را از پهلو (نیم‌رخ) می‌بیند؛ چون در آن طول بدنه، شکل دماغه، کابین، بال و دم عمودی همگی دیده می‌شود.
۲. دو تصویر دیگر، «نمای بالا» (افقی) و «نمای جانبی» (چپ) نام دارند. نمای بالا گستردگی بال‌ها و شکل هواپیما را از بالا نشان می‌دهد و نمای جانبی (چپ) هواپیما را از جلو (از سمت دماغه) نشان می‌دهد.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

این فایل توسط سایت ایران توشه تهیه شده است.

irantooshe.ir

به نظر شما کدام تصویر برای نمای روبه‌روی یک قطعه صنعتی مناسب‌تر است؟ چرا؟

تصویری برای نمای روبه‌رو مناسب‌تر است که ویژگی‌ها و جزئیات بیشتری از قطعه را نشان دهد، شکل اصلی و مشخصه‌ی قطعه در آن پیداست، خطوط ندید (نامرئی) کمتری داشته باشد و قطعه در وضعیت طبیعی کار و بزرگ‌ترین بُعد آن به‌صورت افقی قرار گرفته باشد. در نتیجه نماهای دیگر ساده‌تر می‌شوند و نقشه سریع‌تر خوانده می‌شود. باید از میان حالت‌های الف، ب و ج، حالتی را انتخاب کرد که این ویژگی‌ها را دارد.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

به شکل ۱۰ و ۱۱ دقت کنید. انتخاب و ترسیم سه‌نمای مطلوب کمک بسیاری به ساده شدن نقشه می‌کند. با این کار سرعت انتقال جزئیات قطعه به ناظر بیشتر می‌شود.

در سه‌نمای نامناسب (شکل ۱۰)، قطعه طوری در مقابل ناظر قرار گرفته که نمای روبه‌رو جزئیات کمی دارد و بیشتر شکستگی‌ها و لبه‌ها در نماها به‌صورت خط ندید (خط‌چین) درمی‌آید؛ در نتیجه نقشه شلوغ و دشوار می‌شود. در سه‌نمای مناسب (شکل ۱۱)، قطعه را طوری می‌گذاریم که بیشترین جزئیات در نمای روبه‌رو دیده شود و تعداد خط‌های ندید کمتر باشد. بنابراین نقشه ساده‌تر و خوانا‌تر است و اطلاعات قطعه سریع‌تر به ناظر منتقل می‌شود.

حجمی را در مقابل ناظر چرخانده‌ایم. کدام حالت از جسم برای ترسیم سه‌نما بهتر است و جزئیات بیشتری از قطعه را در نگاه اول و نمای روبه‌رو نمایش می‌دهد؟ به نظر شما کدام حجم برای ترسیم سه‌نما در مقابل ناظر بهتر قرار گرفته است؟

حالتی بهتر است که در آن صفحه‌ها و جزئیات اصلی حجم (شیارها، پله‌ها و شکل مشخصه) در نمای روبه‌رو دیده شود، بزرگ‌ترین بُعد جسم افقی باشد و کمترین خط ندید در نماها پدید آید. در میان حالت‌های الف، ب، ج و د، حالتی که بیشترین جزئیات را در نمای روبه‌رو نشان می‌دهد درست‌ترین انتخاب است و حجم در آن وضعیت برای ترسیم سه‌نما در مقابل ناظر قرار می‌گیرد.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

طبق مراحل قبل حجم‌ها را رنگ‌آمیزی کنید و تعداد صفحه‌های قابل رؤیت در هر نما را بنویسید.

روش کار برای هر یک از شش حجم (a تا f):

۱. حجم را مقابل ناظر قرار می‌دهیم و ابتدا صفحه‌های نمای روبه‌رو را از نزدیک‌ترین به دورترین رنگ می‌کنیم.
 ۲. همین کار را برای نمای بالا و نمای جانبی با رنگ‌های متفاوت انجام می‌دهیم.
 ۳. در هر نما، تعداد صفحه‌های رنگ‌شده (که با شکستگی از هم جدا شده‌اند) را می‌شماریم و در جدول زیر حجم می‌نویسیم.
- نکته: هر صفحه‌ی تخت که با خط شکست از صفحه‌ی کناری جدا شده باشد جداگانه شمرده می‌شود و اگر دو صفحه هم‌سطح و در یک امتداد باشند، یک صفحه حساب می‌شوند. عددهای جدول با شمارش دقیق روی خود حجم‌ها به دست می‌آید.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

ابتدا صفحه‌های دیده‌شده در هر نما را روی حجم رنگ‌آمیزی کنید. سپس خطوط رابط را رسم و نماها را به صورت اسکچ تکمیل کنید.

۱. صفحه‌های دیده‌شده را در نمای روبه‌رو، بالا و جانبی روی حجم رنگ و شماره‌گذاری می‌کنیم.
 ۲. نمای کامل‌شده‌ی داده‌شده را بررسی می‌کنیم و با خط نازک رابط، گوشه‌های نمای روبه‌رو را به نمای بالا و گوشه‌های نمای بالا را با خط ۴۵ درجه به نمای جانبی منتقل می‌کنیم.
 ۳. از هر گوشه‌ی خط اصلی یا خط ندید یک خط رابط می‌کشیم؛ محل برخورد خط افقی و خط عمودی رابط، گوشه‌ی نمای جانبی را مشخص می‌کند.
 ۴. خطوط اصلی را پررنگ و خطوط ندید را به صورت خط‌چین رسم می‌کنیم و نمای ناقص را به صورت اسکچ کامل می‌کنیم.
- نتیجه: سه‌نمایی که در آن هر دو نما با خطوط رابط هم‌خوان است و جزئیات هیچ‌نمایی کم یا زیاد نیست.

با کمک هم گروهی خود، خلاصه‌ی ۸ مرحله‌ی بالا را بنویسید و آن را به کلاس ارائه دهید.

۱. رنگ آمیزی و شماره گذاری صفحه‌های قابل رؤیت و مشخص کردن نمای روبه‌رو.
۲. تعیین ابعاد جعبه‌ی محیطی و رسم محیط نمای روبه‌رو با خط کمکی.
۳. رسم صفحه‌های قابل رؤیت نمای روبه‌رو.
۴. رسم خط ندید (خط چین) برای خطوط غیرقابل دیدن.
۵. تکرار مراحل برای نمای بالا و رسم آن با فاصله‌ی معین زیر نمای روبه‌رو.
۶. رسم خطوط رابط و خط ۴۵ درجه با خط نازک.
۷. رسم نمای جانبی روی خطوط کمکی با توجه به حجم و خطوط رابط.
۸. انتقال شماره‌ی صفحه‌های حجم روی سه‌نما.

حجم‌ها را رنگ آمیزی کرده، سه‌نمای آنها را پیدا کنید و در جدول بنویسید.

۱. هر یک از حجم‌های A تا R را مقابل ناظر قرار می‌دهیم و نمای روبه‌رو، بالا و جانبی آن را در ذهن یا روی حجم با رنگ مشخص می‌کنیم.
۲. شکل‌های شماره‌دار ۱ تا ۱۸ را که سه‌نما هستند بررسی می‌کنیم؛ نمای روبه‌رو، بالا و جانبی هر شکل را با نمای حجم مقایسه می‌کنیم.
۳. سه‌نمایی که خطوط اصلی و خط ندید آن با هر سه‌نمای حجم کاملاً منطبق است، پاسخ آن حجم است و شماره‌ی آن را در جدول زیر حرف حجم می‌نویسیم.
۴. هر شماره‌ی سه‌نما فقط برای یک حجم به کار می‌رود.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

ابتدا حجم‌ها را رنگ آمیزی و سپس نماهای هر یک را پیدا کنید و در جدول بنویسید.

۱. حجم‌های A تا L را رنگ آمیزی و صفحه‌های هر نما را مشخص می‌کنیم.
۲. از میان ۳۶ نمای داده شده، نمایی را که صفحه‌ها و خطوط آن با نمای روبه‌رو است انتخاب می‌کنیم و شماره‌ی آن را در ستون «روبه‌رو» می‌نویسیم.

3. به همین ترتیب نمای بالا و نمای جانبی را پیدا می‌کنیم و شماره‌ی آن‌ها را در ستون‌های «بالا» و «جانبی» همان حجم می‌نویسیم.
4. برای کنترل، طول و عرض و ارتفاع نماها باید با هم هم‌خوان باشند: عرض نمای بالا با عرض نمای روبه‌رو و ارتفاع نمای جانبی با ارتفاع نمای روبه‌رو برابر است.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۹۵

۱۱

حجم‌ها را رنگ و سه‌نمای ناقص را به صورت اسکچ تکمیل کنید.

1. ابتدا صفحه‌هایی از حجم را که به ناظر نزدیک‌تر است رنگ می‌کنیم و سپس به ترتیب صفحه‌های دورتر را رنگ می‌زنیم.
 2. برای هر نما (روبه‌رو، بالا، جانبی) یک رنگ جداگانه به کار می‌بریم و صفحه‌های قابل دیدن در همان نما را شماره‌گذاری می‌کنیم.
 3. هر صفحه‌ی تخت و مستقل (که با خط شکست از صفحه‌ی کناری جدا شده است) یک شماره می‌گیرد.
 1. نماهای داده‌شده را مشخص می‌کنیم و نمای ناقص را پیدا می‌کنیم.
 2. با کمک شماره‌ی صفحه‌ها، خطوط رابط و خط ۴۵ درجه، گوشه‌های نمای ناقص را از دو نمای دیگر پیدا می‌کنیم.
 3. خطوط اصلی (پررنگ) و خطوط ندید (خط چین) را رسم می‌کنیم تا سه‌نما کامل شود.
- نتیجه: در هر شکل نمای ناقص با دو نمای دیگر کاملاً هم‌خوان است و تمام خطوط رابط از گوشه‌ها عبور می‌کند.

گوشه‌ای برای موفقیت

تمرین

صفحه ۹۷

۱۲

سه‌نمای حجم داده‌شده را مطابق مراحل ذکرشده و به ترتیب در دفتر شطرنجی ترسیم و مراحل را به خاطر بسپارید.

ابتدا حجم را در کتاب رنگ‌آمیزی کنید. سپس سه‌نما را به ترتیب مراحل ذکرشده در دفتر شطرنجی ترسیم کنید.

برای هر یک از تمرین‌های ۷۶ تا ۸۵ مراحل زیر را انجام می‌دهیم:

1. حجم را در جهت درست مقابل ناظر قرار می‌دهیم و صفحه‌های قابل رؤیت هر نما را رنگ‌آمیزی و شماره‌گذاری می‌کنیم.

- 2. ابعاد جعبه‌ی محیطی حجم را (طول، عرض و ارتفاع) به دست می‌آوریم و با خط نازک کمکی، محیط نمای روبه‌رو و نمای بالا را در دفتر شطرنجی رسم می‌کنیم.
 - 3. جزئیات هر نما را (صفحه‌ها، شکستگی‌ها، سوراخ‌ها و شیارها) با خط اصلی ضخیم رسم می‌کنیم و خطوط غیرقابل دیدن را به صورت خط ندید (خط چین) می‌کشیم.
 - 4. از هر گوشه با خط رابط نازک و خط ۴۵ درجه، نمای جانبی را از نمای روبه‌رو و بالا به دست می‌آوریم و جزئیات آن را کامل می‌کنیم.
 - 5. در پایان شماره‌ی صفحه‌ها را روی سه نما می‌نویسیم و تطابق نماها را بررسی می‌کنیم.
- نتیجه‌ی مورد انتظار: سه‌نمایی با نمای روبه‌رو در سمت چپ بالا، نمای بالا زیر آن و نمای جانبی کنار نمای روبه‌رو، هم‌اندازه با حجم داده‌شده و دارای خط ندید در جای لازم.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۹۸

۱۳

ابتدا حجم را رنگ‌آمیزی کنید. سپس با کمک از نقاط شماره‌گذاری‌شده و ترسیم خط ۴۵ درجه و خطوط رابط نماهای ناقص را کامل و ترسیم کنید.

- 1. ابتدا صفحه‌هایی از حجم را که به ناظر نزدیک‌تر است رنگ می‌کنیم و سپس به ترتیب صفحه‌های دورتر را رنگ می‌زنیم.
- 2. برای هر نما (روبه‌رو، بالا، جانبی) یک رنگ جداگانه به کار می‌بریم و صفحه‌های قابل دیدن در همان نما را شماره‌گذاری می‌کنیم.
- 3. هر صفحه‌ی تخت و مستقل (که با خط شکست از صفحه‌ی کناری جدا شده است) یک شماره می‌گیرد.
- 1. نقطه‌های شماره‌دار را روی حجم و در نماهای داده‌شده مشخص می‌کنیم.
- 2. خط ۴۵ درجه را در سمت راست و پایین نمای روبه‌رو می‌کشیم و از هر نقطه‌ی نمای بالا خط رابط افقی تا خط ۴۵ درجه و از آنجا خط عمودی به نمای جانبی می‌کشیم.
- 3. هر نقطه از نمای ناقص در محل برخورد خطوط رابط آن نقطه در دو نمای دیگر قرار می‌گیرد؛ نقطه‌ها را مطابق ترتیب شماره‌ها به هم وصل می‌کنیم.
- 4. خط ندید را برای لبه‌های پنهان رسم می‌کنیم و نمای ناقص را کامل می‌کنیم.

این فایل توسط سایت ایران توشه تهیه شده است.

irantooshe.ir

چند حجم از تمرینات را با مواد خام اولیه بسازید و همراه خود به کلاس بیاورید.

چند حجم ساده (مثلاً حجم‌های پله‌ای از تمرین‌ها) را انتخاب می‌کنیم و آن‌ها را با یونولیت یا فوم یا مکعب‌های چوبی می‌سازیم:

۱. ابعاد حجم را از روی سه‌نما به دست می‌آوریم (مثلاً هر مربع دفتر ۱ سانتی‌متر).
۲. با کاتر، سیم داغ یا اره و خط‌کش، یک مکعب خام با ابعاد محیطی می‌بریم.
۳. قسمت‌های اضافی را جدا می‌کنیم تا شکل حجم به دست آید.
۴. لبه‌ها را صاف می‌کنیم و صفحه‌ها را با ماژیک رنگی شماره‌گذاری می‌کنیم.
۵. حجم‌ها را همراه با سه‌نمای آن‌ها به کلاس می‌بریم.

اگر حجمی دارای سطح شیب‌دار باشد چگونه باید سه‌نمای آن را ترسیم کرد؟

سطح شیب‌دار در هر نما با توجه به زاویه‌ای که با صفحه‌ی تصویر دارد دیده می‌شود: در یک نما به صورت یک خط مایل (زاویه) و در دو نمای دیگر به صورت یک صفحه با اندازه‌ی مجازی (کوچک‌تر از اندازه‌ی حقیقی) دیده می‌شود. برای ترسیم:

۱. ابتدا نمایی را که سطح شیب‌دار در آن به صورت خط مایل (زاویه) دیده می‌شود رسم می‌کنیم.
۲. گوشه‌های سطح شیب‌دار را با خط رابط و خط ۴۵ درجه به نماهای دیگر منتقل می‌کنیم.
۳. در دو نمای دیگر، گوشه‌های منتقل شده را به هم وصل می‌کنیم تا صفحه‌ی مجازی به دست آید.
۴. برای رنگ‌آمیزی، سطح شیب‌دار را در جهت شیب به صورت راه‌راه رنگ می‌کنیم.

حجم‌ها را رنگ‌آمیزی کرده، سه‌نمای آنها را پیدا کنید و در جدول بنویسید.

۱. ابتدا صفحه‌هایی از حجم را که به ناظر نزدیک‌تر است رنگ می‌کنیم و سپس به ترتیب صفحه‌های دورتر را رنگ می‌زنیم.
۲. برای هر نما (روبه‌رو، بالا، جانبی) یک رنگ جداگانه به کار می‌بریم و صفحه‌های قابل دیدن در همان نما را شماره‌گذاری می‌کنیم.
۳. هر صفحه‌ی تخت و مستقل (که با خط شکست از صفحه‌ی کناری جدا شده است) یک شماره می‌گیرد.

سپس برای هر حجم A تا R، سه‌نمای شماره‌دار ۱ تا ۱۸ را که نمای روبه‌رو، بالا و جانبی آن حجم است پیدا می‌کنیم. در سطح شیب‌دار توجه می‌کنیم که در یک نما فقط یک خط مایل و در دو نمای دیگر یک صفحه‌ی مجازی دیده می‌شود. شماره‌ی سه‌نمای منطبق با هر حجم را در جدول می‌نویسیم.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۰۲

۱۷

سه‌نمای حجم‌ها را پیدا کنید و در جدول بنویسید.

۱. حجم‌های A تا L را رنگ‌آمیزی و صفحه‌های هر نما را مشخص می‌کنیم.
۲. از میان ۳۶ نمای داده‌شده، برای هر حجم نمای روبه‌رو، بالا و جانبی را پیدا می‌کنیم؛ نماهای دارای سطح شیب‌دار را از روی خط مایل و صفحه‌ی مجازی تشخیص می‌دهیم.
۳. شماره‌ی هر نما را در ستون «روبه‌رو»، «بالا» و «جانبی» جدول در ردیف همان حجم می‌نویسیم.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۰۳

۱۸

ابتدا حجم‌ها را رنگ‌آمیزی کرده، سپس سه‌نمای ناقص را تکمیل کنید.

۱. ابتدا صفحه‌هایی از حجم را که به ناظر نزدیک‌تر است رنگ می‌کنیم و سپس به ترتیب صفحه‌های دورتر را رنگ می‌زنیم.
۲. برای هر نما (روبه‌رو، بالا، جانبی) یک رنگ جداگانه به کار می‌بریم و صفحه‌های قابل دیدن در همان نما را شماره‌گذاری می‌کنیم.
۳. هر صفحه‌ی تخت و مستقل (که با خط شکست از صفحه‌ی کناری جدا شده است) یک شماره می‌گیرد.
۱. سطح شیب‌دار را در جهت شیب راه‌راه رنگ می‌کنیم.
۲. نقطه‌های گوشه‌ی سطح شیب‌دار را در نمایی که آن را به صورت خط مایل می‌بینیم مشخص می‌کنیم.
۳. با خط رابط و خط ۴۵ درجه، این نقطه‌ها را به نمای ناقص منتقل کرده و به هم وصل می‌کنیم.
۴. لبه‌های شیب‌دار و شکستگی‌ها را با خط اصلی و لبه‌های پنهان را با خط ندید رسم می‌کنیم.

صفحه‌های این حجم‌ها شماره‌گذاری شده‌اند. ابتدا آنها را رنگ‌آمیزی، سپس سه‌نمای آن را با رعایت اصول نقشه‌کشی در دفتر شطرنجی ترسیم کنید. در انتها شماره‌ی صفحه‌ها را روی سه‌نما بنویسید.

۱. هر حجم را رنگ می‌کنیم: ابتدا صفحه‌های نزدیک‌تر به ناظر، سپس صفحه‌های دورتر.
 ۲. ابعاد جعبه‌ی محیطی را با شمارش مربع‌های دفتر شطرنجی به‌دست آورده و نمای روبه‌رو و نمای بالا را با خط کمکی رسم می‌کنیم.
 ۳. جزئیات را با خط اصلی و خط ندید کامل کرده، خطوط رابط و خط ۴۵ درجه را می‌کشیم و نمای جانبی را رسم می‌کنیم.
 ۴. سطح‌های شیب‌دار را به‌صورت خط مایل و صفحه‌ی مجازی نشان می‌دهیم.
 ۵. شماره‌ی صفحه‌ها را در همان صفحه‌های متناظر سه‌نما می‌نویسیم و خط محور و خط ندید را بررسی می‌کنیم.
- نتیجه: سه‌نمای هر حجم به‌طور دقیق و هم‌خوان با خطوط رابط، همراه با شماره‌ی صفحه‌ها در دفتر شطرنجی.

ابتدا حجم‌ها را در کتاب رنگ‌آمیزی و سپس سه‌نما را به ترتیب مراحل و اصول نقشه‌کشی، با ابعاد دلخواه در دفتر شطرنجی ترسیم کنید.

۱. هر حجم را رنگ‌آمیزی و شماره‌گذاری می‌کنیم.
 ۲. ابعاد دلخواه و متناسب برای حجم انتخاب می‌کنیم (مثلاً هر مربع دفتر ۱ سانتی‌متر).
 ۳. نمای روبه‌رو و بالا و سپس با خط رابط و خط ۴۵ درجه نمای جانبی را ترسیم می‌کنیم.
 ۴. خط ندید و خط محور (برای قسمت‌های استوانه‌ای) را رعایت می‌کنیم.
 ۵. نماها را با هم کنترل می‌کنیم.
- نتیجه: سه‌نمای دقیق هر حجم، با اندازه‌ی دلخواه ولی متناسب، در دفتر شطرنجی.

سه‌نمای حجم‌ها را پیدا کنید و شماره آنها را در جدول بنویسید.

۱. هر حجم $R_t A$ را بررسی می‌کنیم. استوانه در یک نما به‌صورت دایره و در دو نمای دیگر به‌صورت مستطیل دیده می‌شود و سوراخ استوانه‌ای با خط ندید رسم می‌شود.

۲. از میان سه نماهای ۱ تا ۱۸، سه‌نمایی که دایره‌ها و مستطیل‌ها، خط محور و خط ندید آن با حجم مطابقت دارد پیدا می‌کنیم.
۳. شماره‌ی آن را در جدول مقابل حرف حجم می‌نویسیم.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۱۱

۲۲

نماهای حجم‌ها را پیدا کنید و شماره‌ی آنها را در جدول بنویسید.

۱. حجم‌های A تا L را بررسی می‌کنیم و نماهای روبه‌رو، بالا و جانبی را از میان نماهای ۱ تا ۳۶ پیدا می‌کنیم.
۲. قسمت‌های استوانه‌ای را با دایره، مستطیل و خط محور و سوراخ‌های داخلی را با خط ندید شناسایی می‌کنیم.
۳. شماره‌ی هر نما را در ستون «روبه‌رو»، «بالا» و «جانبی» جدول می‌نویسیم.

این جواب ممکن است دقیق نباشد.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۱۲

۲۳

سه‌نمای ناقص حجم‌ها را در فضای مشخص‌شده تکمیل کنید.

۱. حجم را بررسی می‌کنیم و نماهای ناقص را پیدا می‌کنیم.
۲. با خط رابط و خط ۴۵ درجه، محل دایره‌ها، مستطیل‌ها و گوشه‌ها را از نماهای کامل به نمای ناقص منتقل می‌کنیم.
۳. برای سوراخ استوانه‌ای ابتدا خط‌های محور را رسم می‌کنیم تا مرکز به‌دست آید و با پرگار دایره را می‌کشیم؛ در نمای دیگر آن را با خط ندید رسم می‌کنیم.
۴. خط محور و خط ندید را رعایت و سه‌نما را کامل می‌کنیم.

تمرین

صفحه ۱۱۲

۲۴

سه‌نمای حجم‌های داده‌شده را با ابعاد دلخواه و به صورت اسکیچ در دفتر شطرنجی ترسیم کنید.

۱. حجم را بررسی و بهترین وضعیت را برای نمای روبه‌رو انتخاب می‌کنیم.

- 2. با ابعاد دلخواه ولی متناسب، نمای روبه‌رو و بالا را اسکچ می‌کنیم و سپس نمای جانبی را با خطوط رابط به دست می‌آوریم.
- 3. دایره‌ها و سوراخ‌های استوانه‌ای را با خط محور و خط ندید نشان می‌دهیم.

فعالیت

صفحه ۱۱۳

۲۵

مراحل زیر را در دفتر شطرنجی و به صورت گام به گام انجام دهید: می‌خواهیم حجم کاوالیر داده شده را به دفتر شطرنجی منتقل کنیم.

- 1. محور کاوالیر را رسم می‌کنیم: محور افقی (۰ درجه)، محور عمودی و محور عمقی با زاویه ۴۵ درجه.
 - 2. با توجه به ابعاد کلی (طول، عرض و ارتفاع)، مکعب خام را با مقیاس ۱:۱ رسم می‌کنیم؛ عرض‌ها را حتماً با خط‌کش روی محور ۴۵ درجه جدا می‌کنیم.
 - 3. اندازه‌ها را روی یال‌های مکعب جدا کرده و خطوط کمکی را در سطوح مکعب می‌کشیم.
 - 4. صفحه‌های نزدیک‌تر به ناظر در هر نما را رسم می‌کنیم.
 - 5. گوشه‌های گم‌شده و پایانی حجم را کامل می‌کنیم.
 - 6. حجم را رنگ‌آمیزی می‌کنیم و صفحه‌ها را شماره‌گذاری و تجزیه و تحلیل می‌کنیم.
- نتیجه: تصویر کاوالیر حجم با خطوط موازی با محورها، دقیقاً مشابه تصویر داده‌شده در دفتر شطرنجی.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۱۷

۲۶

با توجه به حجم‌های داده‌شده، حجم‌های ناقص را تکمیل و رنگ‌آمیزی کنید.

- 1. حجم کامل را بررسی و صفحه‌های آن را شناسایی می‌کنیم.
 - 2. در حجم ناقص، با توجه به حجم کامل و بر روی خطوط کمکی ۴۵ درجه یا مایل، یال‌ها و صفحه‌های گم‌شده را رسم می‌کنیم.
 - 3. لبه‌ها و گوشه‌های پایانی را کامل کرده و صفحه‌ها را با رنگ‌آمیزی مانند حجم کامل رنگ می‌کنیم.
- نتیجه: حجم ناقص با تمام یال‌ها و صفحه‌ها مانند حجم نمونه تکمیل و رنگ‌آمیزی می‌شود.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۱۸

۲۷

با توجه به سه‌نماهای داده‌شده، حجم‌های ناقص را تکمیل و رنگ‌آمیزی کنید.

- 1. ابعاد کلی سه‌نما را مشخص و یک مکعب خام (جعبه‌ی محیطی) با همان ابعاد رسم می‌کنیم.

- 2. اندازه‌ها را از نماها روی یال‌های مکعب جدا و خطوط کمکی رسم می‌کنیم.
- 3. صفحه‌های نزدیک‌تر به ناظر در هر نما، سپس گوشه‌های گم‌شده و پایانی حجم را رسم می‌کنیم.
- 4. سطح‌های شیب‌دار را از روی خط مایل در نمای مربوط به حجم منتقل می‌کنیم.
- 5. حجم را رنگ‌آمیزی و صفحه‌ها را شماره‌گذاری می‌کنیم.

تمرین

صفحه ۱۲۰

۲۸

برای حجم‌های داده‌شده مطلوب است:

- 1- شماره‌گذاری و رنگ‌آمیزی حجم‌ها 2- ترسیم حجم‌ها در دفتر شطرنجی 3- ترسیم سه‌نما در دفتر شطرنجی
- 4- شماره‌گذاری صفحه‌ها در سه‌نما

- 1. هر حجم را رنگ‌آمیزی و شماره‌گذاری می‌کنیم (صفحه‌ی نزدیک‌تر ابتدا).
- 2. حجم را در دفتر شطرنجی به صورت اسکچ (کاوالیر با زاویه‌ی ۴۵ درجه) با روش «مکعب خام، جدا کردن اندازه‌ها، رسم صفحه‌های نزدیک، رسم گوشه‌ها» ترسیم می‌کنیم.
- 3. سه‌نمای حجم را با رعایت اصول (نمای روبه‌رو، بالا، جانبی، خط رابط، خط ندید، خط محور) در دفتر شطرنجی رسم می‌کنیم.
- 4. شماره‌ی صفحه‌های حجم را روی صفحه‌های متناظر سه‌نما می‌نویسیم.

تمرین

صفحه ۱۲۱

۲۹

ابتدا سه‌نما و سپس حجم آنها را به صورت اسکچ در دفتر شطرنجی با اندازه‌های دلخواه و متناسب ترسیم کنید.

- 1. سه‌نمای داده‌شده را بررسی و ابعاد کلی آن را مشخص می‌کنیم.
- 2. سه‌نما را در دفتر شطرنجی با اندازه‌ی دلخواه ولی متناسب اسکچ می‌کنیم.
- 3. با روش ترسیم تصویر مجسم، ابتدا مکعب خام را رسم، سپس اندازه‌ها را با خط‌کش جدا و صفحه‌های نزدیک‌تر، گوشه‌های گم‌شده و پایانی را رسم می‌کنیم.
- 4. حجم را رنگ می‌کنیم و صفحه‌ها را شماره‌گذاری می‌کنیم.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۲۴

۳۰

با توجه به حجم داده‌شده تصویر ناقص آن را کامل کنید.

- 1. حجم داده‌شده را بررسی و صفحه‌های آن را شناسایی می‌کنیم.

- 2. در تصویر ناقص، یال‌های موازی را با خط‌کش و با زاویه‌ی درست (۴۵ درجه برای کاوالیر یا ۳۰ درجه برای ایزومتریک) و با همان اندازه‌ها ادامه می‌دهیم.
- 3. گوشه‌های ناقص را کامل کرده و صفحه‌های باقی‌مانده را رسم می‌کنیم تا تصویر مانند حجم نمونه شود.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۲۷

۳۱

حجم ناقص را با توجه به حجم داده‌شده کامل کنید.

- 1. شماره‌های روی حجم (۱ تا ۸) را که صفحه‌های حجم کامل هستند با حجم ناقص مقایسه می‌کنیم.
- 2. صفحه‌ها و یال‌های ناقص را با خطوط موازی با محورهای ترسیم مشخص می‌کنیم.
- 3. هر صفحه را با همان اندازه‌ی حجم نمونه رسم می‌کنیم تا حجم ناقص کامل شود.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۲۸

۳۲

حجم‌های ایزومتریک کامل است. سه‌نمای ناقص را با رعایت اصول نقشه‌کشی کامل کنید.

- 1. از روی تصویر ایزومتریک، صفحه‌های هر نما را شناسایی و رنگ‌آمیزی می‌کنیم.
- 2. نماهای کامل‌شده را با خطوط رابط و خط ۴۵ درجه بررسی می‌کنیم.
- 3. نمای ناقص را از روی ایزومتریک و نماهای دیگر رسم می‌کنیم؛ خطوط ندید را برای لبه‌های پنهان و خط اصلی را برای لبه‌های قابل دیدن به کار می‌بریم.

فعالیت کارگاهی

صفحه ۱۳۰

۳۳

تصویر مجسم کاوالیر به صورت کامل داده شده است. ابتدا حجم را رنگ‌آمیزی کرده، سپس تصویر مجسم ایزومتریک را کامل کنید.

- 1. حجم کاوالیر را رنگ‌آمیزی و صفحه‌ها را شماره‌گذاری می‌کنیم.
- 2. اندازه‌های طول، عرض و ارتفاع را از تصویر کاوالیر به دست می‌آوریم.
- 3. در ایزومتریک ارتفاع‌ها را عمودی و طول و عرض را با زاویه‌ی ۳۰ درجه (با مقیاس ۱:۱) رسم می‌کنیم. (در کاوالیر، عرض‌ها با زاویه‌ی ۴۵ درجه کشیده می‌شوند).
- 4. با همان ترتیب مراحل، صفحه‌ها و گوشه‌ها را کامل می‌کنیم و حجم را رنگ می‌کنیم.

تصویر مجسم ایزومتريک به صورت کامل داده شده است. ابتدا حجم را رنگ آمیزی کرده، سپس تصویر مجسم کاوالیر آن را کامل کنید.

۱. حجم ایزومتريک را رنگ آمیزی و ابعاد آن را مشخص می کنیم.
۲. در کاوالیر، نمای روبه رو به اندازه ی حقیقی رسم می شود (طول افقی و ارتفاع عمودی) و عرض ها با زاویه ی ۴۵ درجه و مقیاس ۱:۱ روی خط کش جدا می شود.
۳. صفحه های نزدیک تر و سپس گوشه ها را رسم کرده و حجم را کامل می کنیم.

سه نما به صورت کامل داده شده است. تصویر مجسم ایزومتريک آنها را کامل کنید.

۱. ابعاد کلی سه نما (طول، عرض و ارتفاع) را مشخص و مکعب خام را با محورهای ایزومتريک (عمودی و دو محور ۳۰ درجه) رسم می کنیم.
۲. اندازه های نماها را روی یال های مکعب جدا کرده و خطوط کمکی رسم می کنیم.
۳. صفحه های نزدیک تر و سپس گوشه های گم شده و پایانی را رسم می کنیم.
۴. حجم را رنگ می کنیم و در صورت نیاز صفحه ها را شماره گذاری می کنیم.

تصویر مجسم ایزومتريک به صورت کامل داده شده است. ابتدا تصویر مجسم ایزومتريک را در زیر همین تصاویر و سپس تصویر مجسم کاوالیر و سه نمای آنها را در دفتر شطرنجی ترسیم کنید.

۱. تصویر ایزومتريک را در فضای زیر شکل با زاویه ی ۳۰ درجه و مقیاس ۱:۱ دوباره رسم می کنیم.
۲. با رنگ آمیزی و شماره گذاری صفحه ها، نمای روبه رو و بالا و جانبی را مشخص می کنیم.
۳. کاوالیر را در دفتر شطرنجی با زاویه ی ۴۵ درجه رسم می کنیم.
۴. سه نما را با خطوط رابط و خط ندید ترسیم می کنیم.

این فایل توسط سایت ایران توشه تهیه شده است.

irantooshe.ir

سه‌نمای هر یک از قطعات صنعتی داده‌شده را در یک برگ کاغذ A4 به صورت اسکچ و رعایت تناسب اندازه ترسیم کنید.

۱. ○ قطعه را در بهترین وضعیت مقابل ناظر قرار می‌دهیم تا نمای روبه‌رو بیشترین جزئیات را نشان دهد.
۲. ○ کاغذ A4 را با قاب و جدول مناسب آماده و جای سه نما را تقسیم می‌کنیم (روبه‌رو، بالا و جانبی).
۳. ○ ابعاد تقریبی را متناسب با اندازه‌ی کاغذ انتخاب و نماها را اسکچ می‌کنیم.
۴. ○ دایره‌ها و سوراخ‌ها را با خط محور و پرگار یا شابلون رسم و لبه‌ی پنهان را با خط ندید رسم می‌کنیم.
۵. ○ خطوط رابط را مشخص و نماها را کنترل می‌کنیم.

